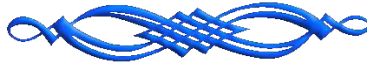

3. Качуринець Л. В. Віртуальний хор як необхідний педагогічний досвід в умовах дистанційного навчання. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Дрогобич, 2020. Вип. 34. Том 3. С. 211–218.
4. Кречко Н. М. Онлайн-виступи хорових колективів: роль та значення в освітньому процесі. *Інноваційна педагогіка*. 2021. Вип. 33. Т. 2. С. 150–153.
5. Раструба Т. В. Програма авторського творчого проєкту «Ескізи віртуального хору». Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2022. ч. 2. 24 с.
6. Савельєва Г. В. «Lux Aurumque» Еріка Уітакера в аспекті порівняльного аналізу виконавської інтерпретації. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*. 2021. Вип. 58. 143–157.
7. Ціжман Н. М. Віртуальний хор встановив національний рекорд України. *Український інтерес*. URL: <https://uain.press/news/virtualnyj-hor-vstanovuyv-natsionalnyj-rekord-ukrayiny-1238264> (дата звернення: 17.09.2023).

Марія КИРЕЯ,
*аспірантка Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв,
асистентка кафедри театрального мистецтва
Тернопільського національного педагогічного
університету імені Володимира Гнатюка,
Тернопіль, Україна
mariaganych@gmail.com*

Mariia KYREIA,
*postgraduate student of the National Academy
of Management Personnel of Culture and Arts,
assistant of the of the Department of Theatrical Art,
of Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University,
Ternopil, Ukraine
mariaganych@gmail.com*

АНАЛІЗ КОМПОЗИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БОГДАНА АНТКІВА ЗА МАТЕРІАЛАМИ ТЕРНОПІЛЬСЬКИХ ВИДАНЬ (1944-1963 РР.)

ANALYSIS OF THE COMPOSITIONAL ACTIVITY OF BOHDAN ANTKIV BASED ON THE MATERIALS OF TERNOPIL PUBLICATIONS (1944-1963)

Зруйноване місто Тернопіль після Великої Вітчизняної війни, все ж залишалось осередком культурно-мистецького життя Галичини. Тут діяли аматорські музичні та театральні гуртки, літературні братства, товариства, зібрання однодумців, які активно займалися просвітницькою діяльністю. Саме в дусі мистецтва музики на Тернопільщині відбулося творче становлення музиканта, композитора, диригента, актора Богдана Михайловича Антківа. У своїх спогадах Богдан Антків пише: «Для мене Тернопіль – це не просто

обласний центр Тернопільської області – це моя маленька Батьківщина, це місто моєї юності, місто мого творчого зростання».

Музична діяльність Богдана Антків бере початок у самодіяльних аматорських колективах, що діяли у селі Острів Тернопільського повіту (тепер Тернопільської області). У 1934 році після закінчення диригентських курсів при філії Львівського музичного Інституту імені Миколи Лисенка керував самодіяльними хоровими колективами та драмгуртком. В умовах браку відповідної музичної літератури для своїх колективів Богдан Михайлович самостійно робить аранжування та пише ноту до пісень для своїх колективів, відкриваючи в собі композиторські здібності.

У 1940 році Богдан Антків стає актором хорової капели, в 1944 році - актором і хормейстером в Чортківському театрі імені І.Франка, а в 1948 році переводиться в Тернопільський музично-драматичний театр імені Т.Шевченка. На протязі 1944-1956 рр. за сумісництвом виконував обов'язки хормейстера та завідуючого музичною частиною театру. За ці роки Антків багато уваги приділяє композиторській діяльності. Ним написана музика до вистав: «Правда» О. Корнійчука, «Директор» С.Альошина, «Весняний потік» З. Прокопенка, «Пісня серця» В. Вакуленка та інші.

Активну популяризацію та висвітлення культурного життя філармоній, театрів, закладів культури вели місцеві видання, які давали оцінку мистецьким заходам. На сторінках газет можна було прочитати рецензію на ту чи іншу виставу, концерт, захід, мистецьку зустріч. Відповідно до політичного режиму, який панував в той час на території України, інформація подана у виданнях, подекуди мала суб'єктивний та різко упереджений погляд на події. Проте, у газетах нерідко можна було знайти відгуки про роботу культурно-мистецьких діячів, які займалися творчою діяльністю та пропагандою української музики та пісні. Серед них був і Богдан Михайлович Антків.

Особливо розвинувся композиторський талант Богдана Антківа під час роботи над виставами «Розлука» Б. Антківа та І. Цюпи та «Наливайко» В. Грипича та В. Серпкова за І. Ле. Написана ним музика одержала схвальну оцінку громадськості та критичної преси. Відгук на музику Б. Антківа на виставу «Наливайко»: «Робота представлена у вигляді клавіра і містить 62 номера. Музика відповідає драматургічному розвитку вистави, мелодійно має в собі колорит української народної пісні, є уривки великої емоційної напруги. Музика безумовно відіграє велику роль в даній виставі, допомагає сприймати та є цінною частиною вистави. Запозичень немає, є оригінальною роботою автора». За музику до вистави «Наливайко» Антків нагороджений дипломом на 1-й українській театральній весні в місті Києві.

Ще однією знаковою виставою була «Буйна голівонька» Бориса Мінца, для якої писав музику Богдан Антків. Рецензія рецензента-композитора М. Полонського: «Даний клавір має 12 номерів, музика написана відповідно до характеру вистави, вона мелодійна, хоч написана трохи примітивно».

У газеті «Вільне життя» (м.Тернопіль 1950 р.) в рецензії на виставу «Весняний потік» Семен Завалко зазначає: «... Музичний супровід /автор

Б. Антків/ цілком природно входить у тканину спектаклю і створює приємний музичний фон».

«У виставі «Директор» С. Альошина в музичному супроводі Богдан Антків удаło використав мелодію романсу Гурильова «На заре туманной юности», що його так любила співати дружина директора» - йдеться у газеті «Вільне життя» (м. Тернопіль 1951р.). Також видання «Вільне життя» (м. Тернопіль за 1954 р.) повідомляє: «Недавно в Тернопільському обласному драматичному театрі йшла прем'єра ліричної комедії молодого драматурга Віктора Вакуленка «Пісня серця». Акторський колектив і режисер-постановник немало приклали сили, щоб новонароджена п'єса, якщо вже вона потрапила на театральну сцену, знайшла гарячий прийом у глядача. Хорошим партнером А.Виноградової виступає в спектаклі заслужений артист республіки Б. Антків. Слід також відмітити дуже вдалу музику композитора Богдана Антківа».

За час роботи актором у Тернопільському обласному українському музично-драматичному театрі імені Т.Г.Шевченка (1948-1963 рр.) Богдан Антків зробив музичне оформлення до таких вистав як: «Втеча» Д. Щеглова, «Ой не ходи Грицю...» М. Старицького, «Фініст – ясний сокіл» М. Шесталова, «Люди доброї волі» Г. Мдівані, «Честь сім'ї» Г. Мухтарова, «Людина з рушницею» М. Погодіна та «Зоряні ночі» В. Вакуленка.

У творчому доробку Богдана Антківа є чимала кількість концертів, проведених ним самим, а також ряд написаних текстів пісень на тему робітничого класу.

Композиторські надбання Богдана Антківа справедливо ввійшли до скарбниці мистецьких цінностей української культури не лише Галичини, а й всієї України. Громадська підтримка та публічне визнання тернопільських та обласних видань творчої роботи Богдана Антківа, лише сприяли втіленню музичних задумів на сцені, та давали поштовх для подальшої роботи у царині мистецтва. Виходець з аматорських колективів став справжнім композиторем-професіоналом, твори якого отримали високу оцінку серед українського народу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Антків Б. З незабутніх днів / Б. Антків // Богдан Антків лицар галицької сцени / [Упоряд. і наук. ред. Богдана Козака]. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – 184 с. + іл.. 48
2. Державний архів Тернопільської області. - Ф. Р-3442 Богдан Михайлович Антків (19151998) - заслужений артист України. - Оп. 1.
3. Смоляк О. Музичні традиції родини Антківих (с. Острів Тернопільського району Тернопільської області) : [монографія]. Тернопіль: Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2016. 124 с.

